

JÁCHYM ŠIDLÁK / 1. 12. 2023

Zpátky k troskám

Audiovizuální esej *Zpátky k troskám* bere jako svůj původní materiál dokumentární film *Kováči* z roku 1946. V něm se muži vypravují do ulic poničené poválečné Prahy, aby odklídili ruiny zbořených budov a postavili novou továrnu. Zatímco původní snímek se pokouší tento proces vyprávět jako poměrně jednoduchý, lineární příběh, východiskem eseje je fascinace složitostí průběhu této rekonstrukce, veškerou odvedenou prací a pospolitostí, která se v přímočarosti voice-overové narace poněkud ztrácí. Aby tyto potlačené aspekty rekonstrukce esej zvýraznila, zaměřuje se na dění v okrajích nebo pozadí obrazu, které se vymyká „dostředivosti“ původního materiálu, a zvýrazňuje tak nejednoznačnost a rozbíhavost celého procesu.

V obecnější rovině se *Zpátky k troskám* stává argumentem pro videografické zkoumání nonfikčního historického materiálu. Právě tváří v tvář filmům jako *Kováči*, tedy zdánlivě nepodstatným či ideologicky zkresleným položkám v archivu, čeká na výzkum prováděný audiovizuální formou nikdy nekončící úkol: totiž odkrývání a „rekonstrukce“ vytěsněných příběhů historie, které se mohou při blízkém sledování vyjevovat v efemérních detailech obrazu.